

ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

ζωής μας, είναι ενδεχόμενον να περιστοιχίζεται από κινδύνους. Έπαπειλεί το σώμα μας, την ψυχή μας, την ανάπαυσί μας, το μέλλον μας. Ξέρουμε, διαν σχεδιάζομεν την πιδ μικρή περιπέτεια που μπορεί να μᾶς φέρει ή επιθυμία μᾶς στιγμῆς ;

Μπορούμε να φαντασθούμε πῶς μένει χωρίς ἀποτέλεσμα ή ραῖξις που ἑνώνει δύο ὄντα, που ἑνώνει δύο ὑπάρξεις ;

Πῶς νομίζομεν πῶς εἴμεθα λησμονημένοι, διαν δὲν ἀμφιβάλομεν διὰ τὴν παρουσίαν μας !

Δὲν μποροῦμε να εἴμεθα βέβαιοι πῶς εἴμεθα εὐτυχεῖς κάποτε, παρὰ ὅταν ἐξυκολουθοῦμεν να εἴμεθα ἀκούη. Καὶ τὸ χειρότερο που περιέχει ή προδοσία δὲν εἶναι τόσον τὸ ἐνεσιῶς κακόν ἀλλὰ τὸ κτύπημα που φέρει ὅτι παρελθὸν καὶ τὸ κάμνει σωροὺς ἀπὸ ἐρείπια.

Τέχνη

Αἱ μεγάλες μας χαρὲς ἔχουν τὴν αὐτὴ πηγὴ που ἔχουν καὶ αἱ μεγάλες μας λύπες. Δὲν τὸς αἰσθανόμεθα παρὰ μέσα ὅτιν πλησμοὶ ή μᾶς συγκινήσεως, ή ὁποία μᾶς φέρει πρόσωπον πρὸς πρόσωπον με τὸν ἑαυτόν μας, με τὸ μέσον μερικῶν οὐσιωδῶν αἰσθημάτων τῶν ὁποίων ή διέγεροις μᾶς δείχνει οὖ ἔχουν τίς ῥίζες τους βαθειὰ εἰς τὴν ψυχή μας. Ὅταν ἀφήσωμε να πέση τὸ βιβλίον για να ἀκολουθήσωμε τὰς διορατικὰς σκέψεις μας ἕως τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν μας, διαν ή τὰδε σονάτα ή ή τὰδε συμφωνία ἐξυκολουθοῦν να ἤχοῦν μέσα μας ἄν καὶ τὰ ὄργανα ἔχουν σιωπήση, διαν ρωτοῦμε μία εἰκόνα τῆς ὁποίας ή ἐντύπωσις μᾶς ἀκολοιθεῖ, θὰ πῆ πῶς ή τέχνη ἄγγιξε τὰ οὐσιώδη τῆς αἰσθήματα.

Τὰ λοιπὰ δὲν εἶναι παρὰ ψυχολογία, σμίλη, ή ἐγωϊσμός.

Ἐνα ἔργον δὲν εἶναι ὠραῖον παρὰ ὅταν εἶναι ἀνθρώπινον, διαν ἀπλώνη τίς ῥίζες του σὲ ζωντανὰς καρδιὰς.

G. BOURDON

ΞΕΝΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκοστῆς ἐπετείου τῆς ἰδρύσεως τῆς Κεντρικῆς Ἀρχιτεκτονικῆς τοῦ Βελγίου ἐγένετο Διεθινὸς συνέδριον Ἀρχιτεκτονικὸν καὶ ἐκθεσις διεθινῆς τῆς Ἀρχιτεκτονικῆς ἐν Βρυξέλλαις.

— Ἀπέθανεν εἰς τὴν Πετροῦπολιν, θῦμα τῆς πείνης καὶ τῶν στερησεων, ὁ μεγαλείτερος ποιητῆς τῆς νέας Ρωσικῆς γενεᾶς Ἀλέξανδρος Μπλόκ. Αἱ Μπλοσεβικικαὶ ἀρχαὶ τοῦ εἶχον ἀρνηθῆ τὴν ἄδειαν ὅπως μεταβῆ εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Με τὸν Μπλόκ ἐκλείπει ὁ ραφπὸς τῆς γενεᾶς ἀπὸ τοῦ 1900 ἕως 1921. Ἐπὶ εἴκοσιν ἔτη ὑπῆρξεν ὁ ποιητῆς τοῦ ἰδεαλισμοῦ καὶ τοῦ ἔρωτος. Ἦτο ἡλικίας περίπου 40 ἐτῶν. Μαθητῆς τοῦ μεγάλου ποιητοῦ - φιλοσόφου Βλαδιμήρου Σολόβιεφ, ἐκληρονόμησε τὴν μυστικοπαθῆ πίστιν εἰς τὸν

ἔρωτα, τὸν συμβολισμόν, τὴν μελαγχολίαν μιᾶς ψυχῆς ή ὁποία, κατὰ τὴν φράσιν τοῦ Λερμοντώφ, θρηνεῖ εἰς τὸν κόσμον τοῦτον τῆς θλίψεως καὶ τῶν δακρῶν, «νοσταλοῦσα τὸν κόσμον τῶν Μαζάκων καὶ τῆς Αἰωνίας Εὐδαιμονίας». Ἐνῶ ὁμως τὸ ὄνειρον τοῦ Σολόβιεφ ἐθαμπόφεγγε μέσα εἰς τὰ σύννεφα, τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μπλόκ ἔμενε πλησιέστερον πρὸς τὴν γῆν. Τὰ πρωτὰ του ἔργα, τὰ περιφημὰ του οἱ «Δώδεκα», ὁ «Ἥλιος τῆς Ἀγίας Γραφῆς» ἀφιερῶνται εἰς ἐν ἰδεῶδες καὶ μυστικὸν ὄν, τὸ ὁποῖον ἀπεκαλεῖ ή «Ὡραία Κυρά». Δίπλα εἰς τὰ πνευματικὰ του ὄραματα που ἐπικαλεῖται ὁ Ἀλέξανδρος Μπλόκ, γνωρίζει ἐπίσης να περιγράφη με τὸν ζωντανότερον τρόπον τὴν ζωὴν τοῦ δρόμου καὶ να καντηριάξη τὰ ἐλαττώματα καὶ κακίας τῶν συγχρόνων του. Ὑπῆρξεν ἐπαναστάτης κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς Ρωσικῆς κρίσεως, εἰς τὴν ἐπιθανάτιον δὲ κλίνην του ἤλιπυεν ἀκόμη, ὅτι θὰ ἔβλεπε ν' ἀναδύεται, μέσα ἀπὸ τοὺς μαύρους καπνοὺς τοῦ μίσους καὶ τοῦ αἵματος «τὸν Χριστὸν στεφανωμένον με λευκὰ ῥόδα» καὶ φέροντα εἰς τὸν κόσμον νέαν ἀπολύτρωσιν.

— Τὸ βραβεῖον Νόμπελ, τὸ ὁποῖον ὡς ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ συναλλάγματος ἀνήλθεν ἤδη εἰς ἡμισυ ἑκατομμύριον, ἀπενεμήθη εἰς τὸν Ἰσπανὸν συγγραφέα Ὑάκινθον Μπεναβέντε.

— Ἀπέθανεν ὁ μεγαλείτερος προσωπογράφος τῆς Γαλλίας Λέων Βοννατ, εἰς ἡλικίαν προβεηκυῖαν. Περὶ τοῦ ἔργου του θὰ γράψομεν προσηχῶς.

— Ἀπέθανεν ὁ γνωστότατος Γάλλος θεατρικὸς συγγραφεὺς Α. Καπύς.

— Ἐν Παρισίοις ἔχουν συγκεντρωθῆ ἀρκετοὶ Ἕλληνες καλλιτέχνη. Ὁ Κ. Δημητριάδης, ὁ Γαλάνης, ὁ Κογεβίνας, ὁ Λουκιδης, ὁ Σῶχος, ὁ Γαλανόπουλος, ὁ Μηταράκης, ὁ Ἰωαννίδης καὶ ὁ ἐκ Κ(πόλεως οὐμοριστῆς σχεδιαστῆς Μερτζανῶφ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΝ»

Ἑλλάς καὶ Ἰταλία.

Ἀξιότιμε Κύριε

Σᾶς εὐχαριστῶ ἐνθέρμως διὰ τὴν ἀποστολὴν τῆς πολυτίμου «Πινακοθήκης», διὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ γραμματός μου ἐν αὐτῇ καὶ διὰ τὸ ἐνθουσιώδες γράμμα σας.

Εἶνε ἀνάγκη να ἐργασθῶμεν διὰ τὴν ἰταλο-ἑλληνικὴν φιλίαν. Τὰ δύο Ἔθνη ἄτινα ἔδωσαν εἰς τὸν πεπολιτισμένον κόσμον τὰ μεγαλείτερα πνεύματα τῆς ἀνθρωπότητος, πρέπει να ἐνωθῶσιν ἀδελφικῶς εἰς τὸν πολιτικὸν καὶ οικονομικὸν βίον των. Ἐὰ ζήση ή Ἑλλάς καὶ τὸ αἶμα τῶν θυμάτων της θὰ στερεώση ὅλα τὰ τέχνη της καὶ θὰ πραγματοῦση τὴν ἐθνικὴν αὐτῆς ἐνότητα.

Μετὰ χαρᾶς ἀνέγνωσα τὰς βαθεῖας σκέψεις σας περὶ τοῦ βίου καὶ τοῦ κόσμου, καὶ θὰ μεταφράσω ὀλίγας ἀπὸ αὐτὰς εἰς τὴν Ἰταλικὴν γλῶσσαν. Ὅλαι αἱ συμπάθειά μου εἶνε διὰ τὴν Ἑλλάδα εἰς ταύτην τὴν φοβερὰν στιγμὴν, ή ὁποία φανερῶνει τὸν ἐγωισμόν τῶν Μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης.

Μετὰ τῆς ἐκφράσεως τῆς εὐλικρινοῦς μου ἐγνωμοσύνης καὶ φιλίας

Ρώμη, 6 Ὀκτωβρίου 1922 Dr A. PALMIERI